

Silverhill Nyheter

Utgives varje månad av Svea Land Colony i Silverhill-kolonins intresse.

Våra vänner kan göra frågor som rör Silverhill-kolonin och södern i allmänhet, samt skriva brev eller artiklar över ämnen, som är av allmänt intresse.

Sänd alla brev till Carl Valentin, redaktör.
112 South Clark Street, Chicago, Ill

Ärade Redaktör,

Undertecknad har med tacksamhet och intresse läst er lilla men pigga och av framtidshopp besjälade tidning, Silverhill Nyheter, som jag haft glädjen att bekomma. Gärna skulle jag vilja lämna något bidrag till densamma, om jag blott vore i besittning av något verkligt intressant. Då jag nu, i saknad därav, likväl skriver, får vederbörande nöja sig med litet – kallprat.

Det är nu snart ett år sedan jag förunnades företaga den långa resan mot den soliga södern och det idylliska Silverhill. Från den tiden har Silverhill-kolonin allt jämt stått hägrande för min syn, och ännu kastar jag långtansfulla blickar dithän, om än mina omständigheter tills vidare är sådana, att jag behöver dröja någon tid i ”kyliga norden.”

För några veckor sedan fingo vi helt oförmodat en kär påhälsning av Svea Land Colony's driftige agent herr Ankarstrand. Vid det laget började den bistre Bore giva sin mindre behagliga närvaro tillkänna i dessa av honom mer än kärt behärskade trakter. Det var därför icke utan sin orsak, att vi skattade vår långväga och ärade gäst lycklig, då han underrättade oss, att han inom kort (18 november) åter skulle från Chicago anträda resan i sällskap med flera nordbor till Silverhill. Vad undertecknad beträffar, var dock för tillfället ej mer att göra än att sända varma hälsningar till det löftesrika nybygget; och nu gör jag detsamma på detta sätt.

Silverhill News

Released every month by Svea Land Colony in the interest of the Silverhill colony.

Our friends can ask questions related to the Silverhill Colony and the South in general, and write letters or articles on topics of general interest.

Send all letters to Carl Valentine, Editor.
112 South Clark Street. Chicago, Ill.

Dear Editor,

Undersigned has with gratitude and interest read your small but lively and of hope for the future vagaries newspaper, Silverhill News, which I had the pleasure to obtain. I would gladly leave a contribution to it, if I only would be in possession of something truly interesting. As I now, in the absence thereof, nevertheless writes, you have to settle for a little – small talk.

It is now almost a year since I was vouchsafed to undertake the long journey towards the sunny south and the idyllic Silverhill. From that time the Silverhill colony still stood beckoning for my sight, and still I cast yearning glances, if only my circumstances until further notice wasn't that I need to stay some time in the ”chilly north.”

A few weeks ago we had quite unexpectedly a dear visit by Svea Land Colony's enterprising agent Mr Ankarstrand. By then the grim Bore began to show his less agreeable presence known in these of him more than dear dominated regions. It was therefore not without its reason, that we considered our long distance and honored guest happy, when he informed us that he would shortly (18 November) again would from Chicago begin a journey in the company of many northerners to Silverhill. What undersigned was concerned, however, was for the moment no more to do than to send warm greetings to the promising new project, and now I do the same in this way.

Som koloniseringen allt fortfarande far framåt och kyrkligt och kristligt sinnat folk flyttar in från nordn, hoppas jag snart få läsa i Nyheter om, att en svensk luthersk församling blivit organiserad på platsen och att man börjat träffa anstalter till en kyrkas uppförande. Ty vart man än begiver sig här i världen, behöver man Guds ord förkunnat ibland sig. Icke alla landsmän inse dock detta, såsom den kyrkliga statistiken i detta land, sorgligt nog bevisar. Men till min glädje fann jag vid oförmälda besök i Silverhill, att landsmännen därstedes ville frukta Gud och därför hade nådemedlens förvaltning ibland sig, fastän ingen organisation var ännu verkställd.

Kära landsmän! Glöm därför inte gudsfruktans nödvändighet, huru gott och förträffligt i än måtten få det på eder nya boningsort! Ty det är inte blott föda och kläder, hälsa, hus och hem, som gör livet på jorden angenämt och värt att leva, utan framför allt detta ånjutet i sann gudsfruktan. Först då Kristi evangelium får, i likhet med surdegen, genomtränga såväl den enskilda människan som samhällslivet, följa därpå verklig bildning, lycka och tillfredsställelse.

När jag i vintras vandrade på Silverhills ännu till väsentlig del obrutna marker, fick jag strax det intrycket att här måste det med tiden bli en skön, förmånsrik plats att bygga och bo uppå. Denna tanke beledsagades av den önskan, att den platsen också måste bli ett mönstersamhälle med hänsyn till sann religionsfrihet och moral, intelligens och bildning. Med Guds nådiga hjälp och vederbörandes villighet därtill, kan även det ske.

As the colonization still goes forward and church and Christian-minded people moving in from the north, I soon hope to read in Silverhill Nyheter that a Swedish Lutheran congregation has been organized on site and that it started to make arrangements for a church construction. For wherever you go in this world, you need the word of God preached among you. However, not all fellow countrymen realize this, as the ecclesiastical statistics in this country, sadly shows. But to my delight I found at my aforementioned visit to Silverhill, that the countrymen there wished to show devotion to God and therefore had the means of grace management among them, though no organization was not yet completed.

Dear countrymen! Do not forget godliness necessity, however good and excellent this might be in your new domicile! For it is not only food and clothing, health, house and home, that makes life on earth pleasant and worth living, but above all this spent in true godliness. Only then Christ must, like sourdough, permeate both the individual and public life, follow thereon genuine learning, happiness and satisfaction.

When I last winter wandering on Silverhills, still essentially unbroken plots, I got the impression that this must eventually become a nice, pleasant place to build and live upon. This idea was accompanied by the desire, that the place also must become a model community with regard to the true freedom of religion and morality, intelligence and education. With God's gracious help and the people's willingness thereto, this may occur.

Undertecknad har alltid känt sig stolt över att bevärdigas räkna sina anor från frihetens stamort på jorden; har därför också alltid tyckt, att de landsmän, som varit nog inskränkta att blygas för sina svenska namn, beskrivit ömkansvärda figurer. Dock händer det ibland, att även en svensk har verklig anledning att blygas för sina landsmän, t.ex. då de gör sig skyldig till att förorena och vanställa ett av världens vackraste språk med avskyvärda glosor, importerade direkt från – avgrunden, och då man ser dem leva ett liv i sus och dus. I den stad där jag nu bor är det ingen sällsynt företeelse att på dess gator möta överlastade svenskar och t.o.m. se dem rulla sig, på grund av överlastning i gatsmutsen. Vid dylika tillfällen skämmas icke vederbörande för att öppna sina av spritångor överfyllda talorgan och förråda sin härkomst. Men här såsom annorstädes finnes det också en präktig och mönstergill svensk befolkning.

Varför ska en hel mängd människor ännu icke ha hunnit längre i civilisation, än att de kunna göra sig skyldiga till här ovan påpekade om djurisk råhet vittnande bragder? Detta busliv är ett fattigdomsbevis på tidens civilisation. Må Silverhill med dess sköna läge, ljuva klimat och rena luft, dess fruktbara tegar och friska, mjuka vatten alltid förskonas från dylika scener.

Nu får det vara nog med mina pennritningar för denna gång och därför sätter jag punkt, till

[- fortsättning på nästföljande sida -]

önskande såväl de förstorade Silverhill Nyheter som Svea Land Colony och Silverhillborna sann lycka och verklig framgång i deras respektiva, och lovande företag.

E. J. W.

The undersigned has always felt proud to honor my ancestry from liberty's birthplace earth; I have therefore also always thought, that the countrymen, who were probably embarest of their Swedish name, were pitiable figures. However, it sometimes happens that even a Swede have a real reason to be emarest of their countrymen, for example when they pollute and deface one of the world's most beautiful languages with vile vocabulary, imported directly from - the filthy abyss, and then you see them live a life of constant partying. In the town where I now live, it is not a rare occurrence to, on its streets, meet cockeyed Swedes and even watch them roll around, because of cockeyedness in the street dirt. On such occasions I am not ashamed to open my [of others] alcohol vapored filled speech organs and deny my descent. But here, as elsewhere, there is also a splendid and exemplary Swedish population.

Why should a whole lot of people not yet have advanced in civilization, than that they may be committing above remarks of animalistic rawness? This rowdyism is a proof of poverty of our time's civilization. May the Silverhill with its picturesque location, delightful climate and clean air, its fertile allotments and healthy, soft water always be spared from such scenes.

Now is enough with my pencil drawings for this time and I therefore stop,

[- contionueing on the following page -]

wishing a both enlarged Silverhill News aswell as Svea Land Colony and Silverhill residents true happiness and true success in their respective, and promising companies.

E. J. W.